

กลลวง บ่วงรักชาตาน

เอวิตา

กลลวงบ่วงรักชาตาน

แต่งโดย เอวิตา

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ

ISBN 978-616-240-321-7

ราคา 299 บาท

สงวนสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2558 (ฉบับเพิ่มเติม)

กัลยา ไพบูลย์ถาวรยิ่ง ที่ปรึกษาสำนักพิมพ์
ธัญวลัย กอบจิตติวัฒน์ บรรณาธิการบริหาร
ประภัสสรี กองกันขจร บรรณาธิการ
สุพรรณษา สืบสาม ผู้ช่วยบรรณาธิการ
จัสมินทิพย์ กองบรรณาธิการ
จิรวรรณ สืบสาม พิสูจน์อักษร
golf ออกแบบปก
จัสมิน กราฟิก ออกแบบรูปเล่ม

จัดพิมพ์และจัดจำหน่าย จัสมิน บุ๊ค

เลขที่ 90/104 ซ.โพธิ์แก้ว 2 ถ.โพธิ์แก้ว บางกะปิ กรุงเทพฯ 10240

โทรศัพท์ 08-1423-5373 โทรสาร 0-2183-5755

E-mail : jasminebook@hotmail.com

Facebook : สำนักพิมพ์ จัสมิน

สั่งซื้อ ตัวแทนจำหน่าย สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่

โทร. 08-1423-5373

พิมพ์บน
กระดาษทอเคลือบสี
www.greenread.com

คำนำ

สวัสดีค่ะแฟนนักอ่านทุกท่าน เหวิตามาทักทายพร้อมกับนำเสนอ นิยายเรื่องใหม่ ‘กลลวงบ่วงรักชาตาน’ เรื่องราวความรักที่ยากจะลงตัว แต่ก็ลงตัวเพราะคำว่า ‘รัก’ และ ‘ความเข้าใจ’

เรื่องนี้คิดได้ตอนกลับมาจากจีน และได้รับแรงบันดาลใจมาจากพล็อตยอดเยี่ยม แต่มาดำเนินเรื่องในแบบของตัวเอง แทรกปมธุรกิจ ปมความรัก ปมครอบครัวเข้าไป จากที่คิดไว้ว่าจะเอาแค่เบาๆ เน้นโรแมนติกเยอะๆ หน่อย ตามคอนเซ็ปต์ของสำนักพิมพ์ แต่เอาเข้าจริงก็ใส่อะไรไปค่อนข้างเยอะเหมือนกัน อ่านแล้วฝากคิดตามด้วยนะคะ เพราะบทสรุปอาจไม่เป็นอย่างที่คิดเสมอไป

อ้อ...ในเรื่องมีการพูดถึงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่พระเอก-นางเอกนับถือ ซึ่งมีอยู่จริง ๆ คนที่มีเชื้อสายจีนน่าจะรู้ว่าอยู่ที่ไหน ตัวนักเขียนเองก็นับถือมาก และก็เป็นที่อาศัยของมูลนิธิแห่งนั้นด้วย จึงหยิบยกมาพูดถึงด้วยความศรัทธาอันเปี่ยมล้น

และขอฝากนิยายเรื่องต่อไป หลังจากห่างหายแนวทะเลทรายไปนาน ‘ป่วนรักเซคจอมแผนการ’ เขียนจบเมื่อไหร่ยังไม่รู้เลย แต่สามารถติดตามความเคลื่อนไหวได้ที่แฟนเพจค่ะ

สุดท้ายขอขอบคุณพ่อกับแม่สำหรับวันนี้ และขอบคุณทีมงานจัสมินที่ให้โอกาส ขอขอบคุณแฟนนักอ่านที่ติดตามกันมาตลอดจนบางคนกลายเป็นเพื่อนสนิทกันไปแล้ว แนะนำ ดิชม พุดคุย หรืออ่านนิยายของเอวิตาได้ที่เว็บเด็กดี เว็บห้องสมุด และแฟนเพจ เอวิตา-Awita ยินดีต้อนรับเพื่อนๆ ทุกคนค่ะ

ความรักยังคงงดงามอยู่เสมอ

เอวิตา

กลองบ่วงรักษาตน

บทนำ

ภายในห้องทำงานสีขาวสลัปดาห์ขนาดกว้างขวาง ด้านหลังเป็นหน้าต่างบานกระจกทรงยาว สามารถมองเห็นทิวทัศน์กรุงโรมได้อย่างชัดเจน ไม่ว่าจะมองไปตรงมุมไหนของห้องก็ดูทันสมัยด้วยเฟอร์นิเจอร์ออกแบบเฉพาะตัว ยกเว้นกรอบรูปที่มีตัวอักษรจีนสีแดงที่แขวนไว้กลางห้อง บ่งบอกว่านิยมวัฒนธรรมตะวันออกไม่น้อย ทั้งๆ ที่ตัวเองเกิดที่ตะวันตก และถ้าสังเกตให้ดี เจ้าของห้องมีส่วนคล้ายชาวเอเชีย โดยเฉพาะดวงตาเรียวยาวสีน้ำตาลอ่อน และผิวที่ขาวละเอียดกว่าผู้ชายทั่วไป

ถึงเขาจะดูหล่อเนียบภายใต้ชุดสูทสุดหรูปานเจ้าชาย แต่ใครจะรู้ว่าภายใต้ใบหน้าคมคายแฝงไปด้วยความโหดเหี้ยมแบบฉบับมาเฟีย เขาสามารถใช้อาวุธได้ทุกชนิดไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ และสิ่งที่ติดตัวตลอดเวลาคือปืนพก FN-57 นั่นเป็นเพราะธุรกิจสีเทาที่เขาทำอยู่ นอกจากจะมีศัตรูเยอะแล้ว ยังขัดผลประโยชน์กับผู้ถือสิทธิ์อย่างนับไม่ถ้วน แต่ด้วยอำนาจเงินที่มีล้นฟ้า ทำให้เขายืนอยู่ในสังคมได้อย่างสง่างาม และตอนนี้เขาก็กังได้ครอบครองสโมสรฟุตบอล เอเอสโรม่า มาหมาดๆ อีกด้วย เรียกได้ว่าไม่มีอะไรที่อยากได้ แล้วไม่ได้ เขามีทุกอย่างในชีวิตยกเว้นความรัก!

“อเล็กซ์ นายจะไปเมืองไทยอีกแล้วหรือวะ”

มาริโอ น้องชายต่างแม่ที่เกิดห่างกันเพียงสิบห้าวันที่เปิดประตูเข้ามาในห้องทำงานของมาเฟียหนุ่มโดยไม่เคาะประตู และเพียงแค่มือล้นหน้าเข้ามา ก็ถามด้วยน้ำเสียงยียวน แต่สำหรับอเล็กซ์ชินกับนิสัยไร้มารยาทของอีกฝ่ายแล้ว จึงไม่ได้ถือสาอะไร แต่ถ้าเป็นคนอื่นเข้ามาโดยไม่ได้รับอนุญาต คงไม่มี

โอกาสแม้แต่จะพูด เพราะเขาไม่เคยไว้หน้าใคร

“ใช่” ชายหนุ่มตอบโดยไม่มองหน้าน้องชายจอมยียวน

“มีอะไรดี”

“ไปทำงาน ไม่ได้ไปหาอะไรดี ๆ”

“เปลี่ยนให้ฉันดูแลเอเชียบ้างสิ ให้ฉันอยู่แต่ยุโรปกับออสเตรเลีย รู้มั๊ยว่าเมื่อจะตาย” มาริโอทำหน้าซังกะตาย เพราะเขาดูแลธุรกิจของครอบครัวในแถบยุโรปเหนือและออสเตรเลีย เจอแต่ผู้หญิงผมบลอนด์หน้าตาจืด ๆ เขาอยากเจอผู้หญิงผมดำหน้าคม ๆ ตัวเล็ก ๆ เปลี่ยนบรรยากาศบ้างคงจะทำให้ชีวิตเขารื่นรมย์ขึ้นอีกเยอะ

“นายพูดจีน ไทย ญี่ปุ่น เกาหลี อาหรับได้หรือไง ถึงอยากจะไปดูแลเอเชีย”

“มีภาษาอังกฤษไว้ทำไมล่ะ” มาริโอชักไหล่

“บางอย่างมันไม่่ง่ายอย่างที่คิดหรอก”

“นายก็พูดอย่างนี้ทุกครั้ง รู้หรอก่อนว่ากันท่า” มาริโอมองหน้าพี่ชายอย่างรู้ทัน ซึ่งคนถูกกล่าวหาว่ากันท่าเงยหน้าสบตาอย่างเอาเรื่อง

“อย่ายั่วประสาทฉัน”

“ก็แค่พูดความจริง ใคร ๆ ก็รู้ทั้งนั้นว่าสเปกนายเป็นสาวเอเชีย นายก็เลยกลัวฉันไปจีบผู้หญิงของนายซะมั๊ยล่ะ”

“พูดพล่อย ๆ ฉันไม่มีสเปกอะไรทั้งนั้น ถ้านายจะมากวนประสาทฉันด้วยเรื่องเดิม ๆ ก็รีบไสหัวออกไปเดี๋ยวนี้เลย ฉันจะทำงาน” อเล็กซิสรู้สึกรำคาญจึงพูดเสียงดังใส่คนเป็นน้อง ทว่าอีกฝ่ายกลับทำเป็นทองไม่รู้ร้อน

“จะอารมณ์เสียอะไรกันหนา จริงจังมาก ๆ ระวังเป็นบ้านะ” มาริโอพูดกลับหัวเราะ เขารู้ว่าภายใต้สีหน้าเอาจริงเอาจังของพี่ชาย แท้จริงแล้วแฝงไว้ด้วยความอ่อนโยนเหมือนกับมารดาที่จิตใจดี แต่ตอนนี้ลาโลกไปพร้อมกับมารดาของเขาแล้ว ทว่าน้อยคนนักที่จะได้เห็นมุมนี้ของมาเฟียหนุ่ม เพราะตั้งแต่อเล็กซิสขึ้นมามีอำนาจการต่อจากบิดา ก็กลายเป็นคนเด็ดขาดจริงจัง จึงเป็น

ที่เกรงขามของลูกน้องทุกคน

อเล็กซิสถอนหายใจ เขาไม่รู้อะไรจะทำยังงัยกับน้องชายคนนี้ได้ นอกจากจะทำงานไม่ได้เรื่องแล้ว ยังชอบมายั่วประสาทให้รู้สึกหงุดหงิดอยู่เสมอ สู้กับน้องชายอีกคนไม่ได้ รายนั่นทำงานเก่ง ไม่ต้องให้เขาไปตามล้างตามเช็ดเหมือนมาริโอ ที่ให้ทำงานอะไรก็พลาดตลอด ดีที่แล้วยังมีฝีมือด้านการต่อสู้อยู่บ้าง ไม่อย่างนั้นคงโดนคู่อริตามเก็บไปนานแล้ว

“สรุปมีอะไรจะคุยกับฉันมัย ถ้าไม่มีก็กลับไปได้แล้ว”

มาริโอปรับสีหน้าเข้มขึ้น แล้วพูดด้วยน้ำเสียงจริงจัง แม้เขาจะไม่เอาอ่าวในสายตาของพี่ชาย แต่เรื่องซิกเซนส์เขาไม่เคยพลาด

“ฉันมาที่นี่ก็เพื่อจะเตือนว่า ให้ระวังคนใกล้ตัวเอาไว้ให้ดี”

“คนใกล้ตัวฉัน นายหรือไง” เขาพูดเสียงล่อใจ ไร้พิษสง ดวงตาวาววับ

“ฉันเป็นพี่น้องกับนายนะโว้ย ถึงจะคนละแม่ก็เถอะ หึ! นายก็รู้ว่าฉันหมายถึงใคร อย่ามาทำแกล้งโง่หน่อยเลย” มาริโอทอดค้อมองพี่ชายด้วยสีหน้าเย้ยวน

“ฉันจะไม่ตัดสินคนจากคำพูดคนอื่น จนกว่าฉันจะเห็นด้วยตาของตัวเอง” อเล็กซิสบอกเสียงเข้ม ใบหน้าแน่นเหมือนทุกครั้ง ถึงแม้ธุรกิจที่เขาทำอยู่จะมีทั้งสีขาวและสีเทา แต่เขาก็ยุติธรรมพอที่จะตัดสินคนคนหนึ่งจากสิ่งที่เห็น ไม่ใช่คำลยาของผู้อื่น และนั่นก็ทำให้ลูกน้องทุกคนล้วนภักดีต่อเขา

“วันนี้ก็ตามใจ แล้วอย่ามาพูดทีหลังว่าไม่เตือนก็แล้วกัน” พูดจบมาริโอก็เดินออกจากห้องไปโดยไม่มีคำล่ำลา อเล็กซิสมองตามหลังร่างสูงโปร่งแล้วถอนหายใจออกมาเบาๆ ทำไมเขาจะไม่รู้ว่าคนใกล้ตัวที่น้องชายหมายถึงคือใคร แต่ในเมื่ออีกฝ่ายยังไม่ได้ทำอะไรผิด เขาก็ไม่มีสิทธิ์ไปตัดสินใครว่าเป็นคนทรยศ!

ตอนที่ 1

เสียงหัวเราะสลับกับเสียงตะโกนของเด็กสองคนที่กำลังเล่นกัน ทำให้คนที่ต้องการใช้สมาธิในการอ่านรายงานรู้สึกหงุดหงิดเล็กน้อย จึงย้ายที่ทำงานลงไปที่สวนหย่อมหน้าบ้าน ทว่านั่งได้ไม่นานความร้อนที่คาดว่าจะเป็นลูสมสปีเจ็ดองศา ก็ทำให้ร่างอรชรต้องกลับเข้ามาในบ้านอีกครั้ง ท่ามกลางความงุนงงของเด็กน้อยทั้งสอง ก่อนเด็กหญิงดริยาหรือน้องโดนัทจะเอ่ยถามคนเป็นแม่ด้วยน้ำเสียงเล็กแหลม

“แม่เดียร์เป็นอะไรคะ หอบงานไป หอบงานมา ไม่เหนื่อยหรือคะ”

“เหนื่อยสิคะลูก” ดาลันพูดด้วยน้ำเสียงไม่จริงจึงนำพร้อมทั้งตัวลงบนโซฟา แล้วทอดส่ายตาไปที่เด็กน้อยทั้งสองอย่างแสนรัก

“ก็หนูสองคนส่งเสียงดัง ทำให้คุณแม่ไม่มีสมาธิทำงานไงล่ะคะ คุณแม่ถึงหอบงานไปหอบงานมาอย่างที่พวกหนูเห็น” ป้าเซเมเดินออกมาจากครัวพอดีจึงบอกกับเด็กๆ ก่อนจะวางจานผลไม้ที่จัดเรียงอย่างสวยงามไว้บนโต๊ะรับแขก

“จริงหรือครับยายเอม ขอโทษนะครับแม่เดียร์ บัตเตอร์กับโดนัทจะเล่นกันเบาๆ นะครับ” เด็กชายदनัยภัทร หรือน้องบัตเตอร์เข้าไปอ้อนมารดาโดยการสวมกอด ทำให้อีกคนรีบเข้าไปสวมกอดบ้างอย่างกลัวจะน้อยหน้า

“ขอบใจจ้ะ ว่าแต่เลิกเล่นกันเมื่อไหร่ อย่างลิ้มเก็บของเล่นเข้าที่นะ และห้ามให้ยายเอมเก็บให้เด็ดขาด ถ้าแม่เดียร์เห็น แม่เดียร์จะตีทั้งคู่เลย” หญิงสาวทำเสียงเข้มเล็กน้อย แต่สีหน้าแววตาเต็มไปด้วยความอ่อนโยน

“ให้ยายเอมช่วยเก็บก็ไม่ได้หรือคะ” โดนัทถามอย่างต่อรอง เพราะ

ของเล่นที่รื้อออกมาไม่ใช่น้อยเลย

“ไม่ได้ เพราะยายเอมไม่ได้เล่นด้วย ใครเล่น คนนั้นต้องเป็นคนเก็บ
คะ เข้าใจมั๊ยคะลูก”

“เข้าใจคะ/ครับ” เด็กทั้งสองตอบรับพร้อมกันทำให้คนเป็นแม่ยิ้มออก
มาอย่างสุขใจ รวมถึงชะเอมด้วย ที่แม้จะเป็นเพียงคนรับใช้ แต่ในเมื่อเจ้านาย
ให้เกียรตินางเสมอ นางรักจึงรักและเอ็นดูเจ้านายทั้งสามมากขึ้นไปอีก

ดั่งหนอง...

เสียงออกหน้าบ้านดังขึ้น จุดคนทั้งสี่ให้หันไปมองที่หน้าต่างบาน
กระจก เห็นคนรับใช้สาววิ่งไปที่หน้าประตู ก่อนจะเปิดออกให้แขกผู้มาเยือนขับ
รถเข้ามาภายใน เมื่อดาลันเห็นรถก็รู้ทันทีว่าใครมาหาเธอ พลังคิดในใจว่าคงจะ
มีธุระสำคัญ เพราะปกติแม่เลี้ยงจะไม่ค่อยมาหาที่บ้าน เนื่องจากเจอกันที่บริษัท
เกือบทุกวันอยู่แล้ว

“รบกวนป้าเอมเตรียมของว่างด้วยนะคะ” ดาลันหันไปบอกคนสนิท

“ได้คะคุณเดียร์”

เมื่อชะเอมเดินหายเข้าไปในครัว ดาลันก็บอกกับลูกทั้งสองอย่าง
นึ่มนวล

“โดนัท บัตเตอร์ คุณยายมาคุยธุระกับแม่เดียร์ หลังสวัสดิ์คุณยายแล้ว
ให้ขึ้นไปเล่นบนห้องก่อนนะลูก แม่เดียร์จะให้พี่แดงขึ้นไปอยู่เป็นเพื่อนนะ”

“โดนัทอยู่เป็นเพื่อนแม่เดียร์ไม่ได้หรือคะ” โดนัทจับมือมารดาอย่าง
อดอ้อ

“ไม่ได้ เพราะแม่เดียร์ต้องคุยธุระกับคุณยาย เราเป็นเด็ก ต้องอยู่ส่วน
เด็ก เข้าใจหรือเปล่า” บัตเตอร์นั่งแถมมารดา ทำให้คนเป็นแม่อดขำไม่ได้ที่
ลูกชายเลียนแบบคำพูดเธอที่พูดบ่อยๆ และเมื่อเห็นลูกสาวกำลังจะเบะปาก
ร้องให้ เธอก็รีบอุ้มขึ้นมาปลอบอย่างอ่อนโยน

“พี่บัตเตอร์พูดถูก แต่อาจจะใช้น้ำเสียงเข้มไปหน่อย” ดาลันยิ้มให้
ลูกชาย “ถ้าโดนัทกับบัตเตอร์เล่นอยู่ข้างล่าง แม่เดียร์ก็จะคุยงานกับคุณยาย

ไม่รู้เรื่อง แล้วก็เสียงานนะลูก ที่นี้ถ้าเสียงาน แม่เดียร์ก็ไม่มีเงิน แล้วจะเอาเงินที่ไหนไปจ่ายค่าเทอมให้โดนัทล่ะคะ ที่นี้เข้าใจหรือยังลูก”

“เข้าใจค่ะ” โดนัทพยักหน้าหงึกหงัก ก่อนจะปาดน้ำตาที่เอ่อคลอ ดวงตากลมใสป๊อปปี้

เมื่อแม่ลูกทำความเข้าใจกันเสร็จแล้ว อนงค์ควีก็เดินเข้ามาในบ้านด้วยรอยยิ้ม ทักทายเจ้าของบ้านกับเด็กๆ หอมปากหอมคอแล้วก็มานั่งที่โซฟา รับแขก ซึ่งเซอมเตรียมอาหารว่างไว้รอแล้ว

“คุณน้ามีอะไรด่วนหรือเปล่าค่ะ” เมื่อส่งลูกๆ ขึ้นชั้นสองแล้ว ดาลันก็เดินมาที่โซฟา รับแขกฝั่งตรงข้ามกับอนงค์ควี

“จริงๆ น้าก็ไม่อยากมารบกวนเวลาพักผ่อนของเดียร์หรอกนะ แต่เพื่อนมีเรื่องร้อนใจ กลัวว่าถ้าวรณวันจันทร์จะไม่ทันกาล” อนงค์ควีไม่พูดเปล่า หยิบซองสีน้ำตาลจากกระเป๋าเอกสารส่งให้ลูกเลี้ยงดูทันที

“คืออะไรคะ” สีหน้าของหญิงสาวซีดเผือดด้วยความตกใจ ช่วงนี้เธอเจอแต่เรื่องหนักๆ เข้ามาในชีวิต ตั้งแต่ธุรกิจของครอบครัวประสบปัญหาขาดทุน บิดาเครียดจนเส้นเลือดในสมองแตกและเสียชีวิตในเวลาถัดมา ซ้ำร้ายเพื่อนรักที่เป็นฝ่ายบัญชีบริษัทก็มาประสบอุบัติเหตุรถชน และนี่ยังมีอะไรอีก เท่านี้เธอยังเครียดไม่พออีกหรือไง

“ลองอ่านดูสิ น้าเองก็พูดไม่ออกบอกไม่ถูก ก่อนหน้านีก็เป็นลมไปรอบหนึ่งแล้ว ตอนเห็นเอกสารนี้แหละ”

คำพูดของแม่เลี้ยงยิ่งทำให้เธอใจสั่น ไม่กล้าแม้แต่จะเปิดซองออกดู แต่ในเมื่ออย่างไรก็หนีความจริงไปไม่พ้น จึงตัดสินใจเปิดซองด้วยหัวใจที่เต้นตึกตัก มือไม่เย็นเฉียบเหมือนคนกำลังจะเป็นลม ดาลันสูดลมหายใจเข้าลึกๆ แล้วกลืนใจดึงเอกสารออกมาดูอย่างกล้าๆ กลัวๆ

“ทุกอย่างเป็นการตัดสินใจของคุณเดชอุดม น้าห้ามก็ไม่ฟัง แล้วนี่ดูสิ คนที่อยู่ข้างหลังต้องมานั่งรับผิดชอบ น้าละสงสารเดียร์จริงๆ แต่ก็ไม่รู้จะทำยังไง”

ดาลันได้แต่นั่งอึ้ง อ่านเอกสารในมือแทบไม่ออก เพราะหยาดน้ำไสาๆ กบดวงตาทั้งสองข้างจนพร่าเบลอไปหมด หญิงสาวใช้หลังมือซับน้ำตา แล้วกลั้นใจอ่านข้อความในเอกสารจนจบ นั่นก็ทำให้เธอถึงกับเป็นลมสลบคาโต๊ะรับแขก อนงค์ตึกใจจนทำอะไรไม่ถูก รีบตะโกนเรียกชะเอมให้เข้ามาดูแล เมื่อหญิงสาวฟื้นขึ้นมาแล้ว นางจึงขอตัวกลับบ้าน เพราะรู้สึกครั่นเนื้อครั่นตัวเหมือนกัน โดยมีชะเอมพุงไปส่งถึงรถ จากนั้นอนงค์ตึกก็ขับรถออกจากบ้านไปทันที

หลังจากแม่เลี้ยงกลับไปแล้ว ดาลันก็อยู่ในอาการซึมเศร้าอย่างเห็นได้ชัด จนชะเอมต้องเข้ามาปลอบและให้กำลังใจ เธอไม่รู้เลยว่าผ่านช่วงเวลาที่ไม่ดีร้ายไปได้อย่างไร ถ้าไม่มีลูกที่ต้องรับผิดชอบ เธอคงทิ้งทุกอย่างแล้วไปสงบสติอารมณ์ที่ไหนสักแห่ง เมื่อคิดมาถึงตรงนี้น้ำตาก็เอ่อคลอเต็มดวงตาคู่สวย ก่อนจะไหลรินอาบแก้มอย่างคนที่หมดสิ้นหนทาง

“อย่าร้องสิคะคนดีของเอม เดี่ยวมันก็ผ่านไปคะคุณเดียร์” ชะเอมถึงร่างอรชรมาสวมกอดให้กำลังใจ

“เมื่อไหร่ละคะ เดียร์แบกรับทุกอย่างจนจะรับไม่ไหวอยู่แล้ว”

หญิงสาวกอดคนสนิทไว้นั่นแล้วระบายความอัดอั้นออกมาอย่างหนัก ไม่คิดเลยว่าจากชีวิตสุขสบาย อยากรู้อะไรก็ได้ ไม่เคยเจอกับความยากลำบากมาก่อน จะมาย่ำแย่หมดเนื้อหมดตัวได้ถึงเพียงนี้

“แบกไม่ไหวก็ปล่อยวางเถอะค่ะ กลับมานับหนึ่งใหม่อย่างคนธรรมดา เอมเชื่อว่าคนเก่งๆ อย่างคุณเดียร์คงลำบากได้ไม่นาน เดี่ยวก็ตั้งหลักได้ค่ะ” ชะเอมมั่นใจในตัวเจ้านายสาว แม่ตอนนี้จะล้มลุกคลุกคลานเจอแต่เรื่องร้ายๆ แต่สักวันเธอจะลุกขึ้นยืนด้วยขาของตัวเองอีกครั้งอย่างสง่าผ่าเผย

“มันไม่ง่ายอย่างนั้นหรอกป้าเอม” ดาลันดันตัวออกมามองคนสนิททั้งน้ำตา “ลำพังนับหนึ่งใหม่ เดียร์ไม่ซีเรียสเลย แต่นี่มันติดลบมหาศาล ขายบ้าน ขายรถ ขายทรัพย์สินทั้งหมด ยังไม่ได้เศษเสี้ยวของดอกเบี้ยเลย”

“แต่ถึงกระนั้นก็ต้องสู้แหละคะ คุณเดียร์ยังมีลูกที่ต้องดูแล อย่าเพิ่งท้อแท้

สิ้นหวัง และป้าอยากจะบอกว่า “ไม่ว่าคุณเดียร์จะตระกำลำบากแค่ไหน ป้าก็จะไม่ทิ้งคุณเดียร์กับเด็ก ๆ เด็ดขาดค่ะ” ชะเอมจับมือเจ้านายสาวไว้แน่น มองใบหน้าที่เต็มไปด้วยน้ำตาอย่างสงสารและเห็นใจ นางรับใช้ครอบครัวนี้ตั้งแต่มารดาของดาลันยังไม่เสียชีวิต และเลี้ยงดาลันมาตั้งแต่เด็กจนโต จนเป็นแม่นมให้ลูกทั้งสองของดาลัน ความรักความผูกพันจึงมีอย่างมากมาย และตั้งแต่บิดาของดาลันเสียชีวิต นางก็ไม่ขอรับเงินเดือนจากหญิงสาวอีกเลย เพราะรู้ว่าเธอเองก็ลำบากไม่น้อย

“ขอบคุณค่ะป้าเอม” ดาลันโผเข้าสวมกอดร่างท่วมอีกครั้ง ตราบชีวิตยังไม่สิ้นก็เดินกันไป “เดียร์จะไม่ท้อ เดียร์จะผ่านมันไปให้ได้ เดียร์สัญญา”

“ดีค่ะ ป้าจะช่วยสวดมนต์ขอพรสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ให้คุณเดียร์ผ่านอุปสรรคนี้ไปได้นะคะ” ชะเอมลูบหลังเจ้านายสาวเบา ๆ อย่างปลอบโยน ทำให้คนที่สะอื้นอึกสงบลงได้ นางจึงหยิบทิชชูมาเช็ดหน้าเช็ดตาให้ ขณะที่ดาลันเองก็อมยิ้มเมื่อภาพในวัยเด็กหวนมาในความนึกคิดอีกครั้ง

“เมื่อก่อนตอนโดนคุณแม่ตี ป้าเอมก็คอยซับน้ำตาให้”

ชะเอมตื่นตันใจจนน้ำตาคลอ

“แต่ถ้าเลือกได้ เอมอยากทำอย่างอื่นให้คุณเดียร์มากกว่าการซับน้ำตานะคะ”

“ป้าเอมรู้มั๊ย บางครั้ง...การที่เราได้ร้องไห้ออกมา มันก็ทำให้สบายใจขึ้นนะคะ”

“ถ้าสบายใจขึ้น ป้าก็ดีใจค่ะ ต่อไปนี้ถ้าคุณเดียร์เครียด หรือไม่สบายใจอะไร ก็มาเล่าให้ป้าฟังได้นะคะ อย่างน้อยการที่ได้พูด ได้คุย ก็ยังดีกว่าเก็บความทุกข์เอาไว้คนเดียว”

“ค่ะ ขอขอบคุณป้าเอมมากนะคะ ที่อยู่เคียงข้างกันเสมอ เดียร์สัญญาว่าจะดูแลป้าเอมในฐานะญาติผู้ใหญ่ตลอดไปค่ะ”

คราวนี้ชะเอมน้ำตาาร่วงเผลาะ แม้ดาลันจะพูดประโยคนี้อะไร แต่เธอก็รู้สึกปลาบปลื้มทุกครั้งที่ได้ยิน

“ขอบคุณค่ะ...คุณเดียร์”

อนงค์ตีกลับถึงบ้านพักในอีกสองชั่วโมงถัดมา นางรู้สึกเหมือนยกภูเขาออกจากอก เมื่อผลักรถจักรยานออกจากตัวได้สำเร็จ จริ่งอยู่บนการรับผิดชอบคู่กับลูกเลี้ยงในฐานะผู้ถือหุ้นคนหนึ่งของบริษัท แต่ในเมื่อพ่อของหล่อนเสียชีวิตไปแล้ว นางก็ไม่มีอะไรผูกพันกับคนตระกูลนี้ จะให้มาร่วมใช้หนี้ด้วยยังเป็นไปไม่ได้ใหญ่ นางไม่มีทางให้เงินที่ยักยอกมาหลายสิบล้านบาทกระเด็นออกจากบัญชีของตัวเองเด็ดขาด

“กลับมาแล้วหรือนง ลูกเลี้ยงของเธอว่ายังไงบ้าง” ชัยยศถามภรรยาด้วยใบหน้าอยากรู้

“จะว่าอะไรได้ ก็ในเมื่อพ่อของมันเป็นคนเซ็นชื่อทุกอย่าง ก็รับผิดชอบไปคนเดียวเถอะ” อนงค์ตีบอกอย่างไม่แยแส

“แล้วนงจะทำยังไงต่อไปล่ะ จะถอนหุ้นออกจากบริษัทเลยมัย เราจะได้ไปเริ่มต้นทำธุรกิจที่เชียงใหม่ด้วยกัน”

“ยัง ถ้าฉันไปตอนนี้ นังเดียร์ต้องสงสัยฉันแน่ ฉันจะรอดูท่าทีของนายทุนอีกซักพัก ว่าจะเอายังไง ฉันว่าเงินขนาดนั้น เขาคงไม่ยอมแน่ เผลอๆ นังเดียร์อาจจะถูกอุ้ม ถ้าไม่มีเงินจ่ายดอกเบี้ย ไว้ถึงเวลานั้นเราค่อยไปเริ่มต้นทำธุรกิจตัวใหม่ก็ยังไม่สาย”

อนงค์ตีแสร้งยิ้ม ตลอดเวลาที่ผ่านมานางไม่เคยรักบิดาของดาลัยเลย แต่ที่ต้องทนอยู่เพราะเงินเพียงตัวเดียว เขาสามารถให้เงินนางได้ทุกครั้งที่ร้องขอ จนนางสามารถซื้อบ้านเดี่ยวหลังละยี่สิบล้านได้ และเมื่อเขาโอนหุ้นของบริษัทให้อีกสามสิบเปอร์เซ็นต์ นางก็เหมือนเสียดิตปีก เข้ามาช่วยสามีดูแลบริษัทในฐานะรองกรรมการบริหาร และนั่นก็ทำให้นางมีช่องทางหาเงินได้เพิ่มมากขึ้น

“จะว่าไปแล้วก็สงสารเดียร์เหมือนกันนะ” ชัยยศแอบชอบดาลัยมานานแล้ว แต่ไม่มีโอกาสได้ครอบครองสมตั้งใจปรารถนา เพราะดิตที่บิดาของ

เธอคอยกันท่าตลอดเวลา เขาจึงเบนเข็มมาที่น้องคัตติแทน ถึงจะอายุเข้าเลขสี่ นางก็ยังเร่าร้อนน่าสัมผัสสำหรับเขาเสมอ แต่ถึงกระนั้นก็ยังไม่ลืมหูย่าอ่อนอย่าง ดาลันอยู่ดี

“ไปสงสารมันทำไม!” น้องคัตติตวาดแว๊ดทันที “อย่าบอกนะว่าจะเอา มันทำเมียอีกคน”

ถ้าได้ก็ดี เขาอยากจะพูดไปอย่างนั้น แต่ก็นิ่งเงียบไม่ต่อความยาวสาว ความยืดให้เรื่องบานปลาย

“พูดอะไรอย่างนั้น เดียร์นะ รุ่นลูกผมเลยนะ ผมก็แค่เอ็นดูเด็กสองคน นั้นเฉยๆ”

“เอ็นดูเธอ อย่าคิดว่าฉันไม่รู้ว่าคุณคิดอะไรอยู่ ฉันบอกไว้เลยนะ ถ้าคุณคิดนอกใจฉันเมื่อไหร่ ก็อย่าเหลืออะไรไว้ทำพันธุ์เลย!” น้องคัตติจ้องต่ำ ไปที่เป้ากางเกงของชัยยศ แล้วซ่อนตาขึ้นมองหน้าสามีอย่างดูตัน นางทั้งรักทั้ง หวงผู้ชายคนนี้ เพราะเขาสนองความต้องการนางได้ทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง งานหรือเรื่องบนเตียง ถ้าไม่คิดใช้อีกฝ่ายเคยเป็นผู้ช่วยของเดชอุดมมาก่อน นางก็จะให้เขาย้ายมาเป็นเลขาฯ ของตัวเอง จะได้อยู่ห่างจากน้องลูกเลี้ยงเสียที บอกตรงๆ นางไม่สบายใจเลยที่ทั้งสองคนทำงานใกล้ชิดกัน

“ไม่เอาনা เธอทั้งสวยทั้งเก่งแบบนี้ ฉันจะไปมองคนอื่นอีกได้ยังไง” ชัยยศรีบลูบจากโซฟามาเอาใจน้องคัตติด้วยการสวมกอด แล้วจูมพิตหนักๆ ไป ที่แก้มของเธออย่างเสน่หา เพียงแค่นี้ร่างอวบอ้อมก็อ่อนระทวย เปิดโอกาสให้ เขาจุดไฟพิศواس์ได้ตามอำเภอใจ โดยไม่สนว่าตรงนี้จะป็นห้องรับแขกที่มีแสง สว่างส่องเข้ามาอย่างทั่วถึงก็ตาม

รุ่งเช้าวันใหม่ ดาลันตื่นเช้ากว่าทุกวัน เพราะอยากใส่บาตรอุทิศส่วน- กุศลให้กับบิดามารดา และในช่วงสายเธอตั้งใจพาลูกๆ ไปไหว้ศาลเจ้าได้ฮงกง ที่มูลนิธิแห่งหนึ่ง ที่นี้เปรียบเสมือนที่พึ่งทางใจสำหรับคนทั่วไปรวมถึงคนที่มิ เชื่อสายจีน ซึ่งมารดาของเธอเคยพามาไหว้ตั้งแต่เธอยังเป็นเด็ก พอโตขึ้นเวลา

นิยายรักโรแมนติกซึ่งตึงใจ
ราคาเบาๆ 99 บาท แต่เนื้อหาดังเดิม!

สั่งซื้อวันนี้ทาง www.greenmindbook.com หรือ 081-423-5373 ฟรีค่าส่ง

ก้นท้าวานาเธอซาตาน
วอล

เล่ห์รักเทพบุตรร้าย
วอล

กรรยา บัดดอก
กันตนา

นางบำเรอไอโซ
วอล

ทรงเล่ห์สาวกเหยี่ยวเวหา
วอล

ลัทธิเล่นกานาจากพิศวาส
ยูน

พรางสาวกพิทักษ์หัวใจ
กันตนา

กลรักเกมรันทจวน
จารุจันทร์

ก้นท้าวจอมมาร
ดรุลา

สายลับพ่ายรักเวอร์จิน
วอล

บอสเจ้าแห่งวงการสาวก
วอล

เมียบำเรอล้างหนี้
อนธรีรา

เมียไร้ราคา
ปลายรุ่ง

แรงรักรสสาวกร้อน
วอล

เล่ห์รักเทพบุตรร้าย
วอล

หลงรักกรรยาบังเอิญ
วอล